

amit észre sem vettem. S amikor az órát csatoltam le, akkor meg azt látom, hogy kormos a karom. Sehol nem jártam, ahol bekormozhattam a kezem, de azt a vágást sem értem: nem hadakoztam *senkivel*, csak a legyekkel. Milyen kár, hogy nem novellát kell írnom, mert ahhoz nem is lenne rossz kezdésnek. Hogy az a novella miről is szólna, azt meg nem tudom mondani.

Móser Zoltán

A CSOMORKÁNYI TEMPLOMROM